

dat moeilijk als bijmenging van een vreemd bestanddeel kan worden beschouwd", beschouw ik bovendien als een misbruik, dat het opiumgebruik in de hand moest werken, wat DE GROOT SR. natuurlijk fantasie zal noemen. Mijn meening, dat de door de pachters gebruikte toevoegsels de verbranding hunner tjandoe moest bevorderen (waardoor de rook voor schadelijker wordt gehouden), noemt hij ook fantasie. Dat vind ik niet vreemd, want hij kan niet geweten hebben, dat KISSLING er al de aandacht op heeft gevestigd (*Chem. Ztg.* 1904, 66, 775), dat een hoog gehalte aan appel- en citroenzuur een goed brandende tabak geeft en de tike en tike-tjandoe worden gerookt, niet geschoven. Wel vind ik het vreemd, dat de heer VAN EEK zich de eigenschappen van de in zijn tijd ingekochte djitjeng en den inhoud van de eigenaardige brieven niet meer herinnert.

Amsterdam, 20 November 1922.

M. TH. KOKS.

Discussie gesloten. — *Redactie.*

EEN HONORARIUMPROCES.

I.

Mag het een *Beroepsbelang* heeten, dat de heer PINKHOF in het *Tijdschrift* van 18 November l.l. op bldz. 2304:

1°. Een rechtsgeding bespreekt, dat nog hangende is.

2°. Een gedeelte der stukken, hem (van welke zijde?) ter inzage gegeven, openbaar maakt en daardoor, op zijn minst, een onvolledig beeld geeft van de aanhangige kwestie.

3°. Den heer JACOBSON beschuldigt, geen vertrouwen te hebben in de rechtspraak der Maatschappij, terwijl uit de door den heer PINKHOF geciteerde zinsneden allermint blijkt gemis aan vertrouwen in de *rechtsorganen* dier Maatschappij, doch wel in de hem aangeboden *bemiddeling*? (Wie deze bemiddeling heeft aangeboden wordt niet vermeld).

Mogen wij voor dergelijke misplaatste mededeelingen in de toekomst gespaard blijven!

W. P. C. ZEEMAN.

J. J. SPITTULER JR.

J. KUIPER.

O. LANZ.

W. F. VELDHUIJZEN.

J. W. VAN DER VALK.

D. HERDERSCHÈE.

Amsterdam,

20 November 1922.

II.

1. Vergun mij mijn bevreemding te kennen te geven, dat in tegenstelling met de goede journalistieke gewoonte, verzuimd is den keel-neus-oorarts JACOBSON inzage te geven van het artikel van dr. H. PINKHOF in het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* dato 18 November j.l., alvorens dit te plaatsen. In het algemeen toch is het juist te achten, dat alvorens een artikel op te nemen, dat een bepaald persoon of een vereeniging betreft, deze persoon of die vereeniging van dit artikel kennis te laten nemen en hierdoor de gelegenheid te geven door een onderschrift eventueele onjuistheden recht te zetten of een andere meening te kunnen uiten.

2. Waarom is eigenlijk de naam van de eene partij, van JACOBSON, genoemd en die van de andere partij verzwegen? De kwestie zelf is hierdoor geenszins duidelijker of begrijpelijker geworden, nu de naam van den arts genoemd is. En zeker zoolang deze kwestie in rechten niet is uitgemaakt, had dit noemen van een naam niet plaats mogen vinden.

3. Zeer merkwaardig vond ik de mededeeling, dat een moeder een harer kinderen zou hebben laten opereeren, zonder dat dit ooit klachten zou hebben gehad.

4. Waar het geding voor het kantongerecht door advocaten gevoerd is, had dr. PINKHOF dit moeten doen uitkomen en moeten schrijven over den advocaat van gedaagde en over den rechtsgeleerden raadsman van eischer; immers het zijn juristen, die het geding voeren, en niet de eischer noch de gedaagde.

Amsterdam, 20 November 1922.

ING. OLJENICK.

III.

Mr. JANSMA, de advocaat van „eischer” had aan de redactie *al* de stukken (dagvaarding, antwoord, replieken en beslissing) ter plaatsing in het *Tijdschrift* aangeboden. Een grond om vermelding van het geding te weigeren, bestond niet, want het vonnis bevatte, gelijk men gezien heeft, een belangrijke beslissing, en het zou een vreemden indruk maken, als wij alleen vonnissen vermeldden, waarin wij beslist de partij van den betrokken arts kiezen, en niet, gelijk hier, waarin wij ons geen partij kunnen stellen. De redactie had echter bezwaar tegen een stuk van zoo grooten omvang, en droeg mij op, de hoofdzaken eruit mede te deelen. Wie een vollediger beeld van de kwestie verlangt, zal het stuk wel van den advocaat ter inzage kunnen krijgen. „Op zijn minst” zal hij het na lezing van allerlei bijzaken niet misprijzen, dat ik die niet heb vermeld.

Was er nu niets mede te deelen geweest dan de inhoud van het geding, dan zou de naam van den betrokken arts overbodig zijn geweest, hoewel er kans zou zijn geweest, dat uit de betrekkelijk kleine groep van keelartsen sommigen gaarne hadden gezien, dat men hen niet voor den betrokkene zou kunnen houden. Maar dat had ik dan rustig afgewacht. Maar het feit, dat een arts in een, zoo niet geheim, dan toch verborgen stuk, tegenover een autoriteit, die volstrekt niet vraagt op welken grond bemiddeling of arbitrage was afgewezen, het karakter van collega's in de Maatschappij in het algemeen, als leden dier Maatschappij zoowel als van haar rechtsorgaan (ziet regel 9 van mijn stuk) lasterlijk aantast — want de derde aangehaalde zinsnede sloeg op de arbitrage — *moest* m. i. worden medegedeeld, en dat *kon* niet zonder den naam van den dader.

En nu zou het een flauwe komedie zijn geweest, eerst te vertellen van het geding van „een keelarts”, en dan van de daad van JACOBSON, om den vorm van het eerste verhaal te redden.

Toen JACOBSON zijn antwoord deed opstellen, kan hij geprikkeld zijn geweest door ondervonden bejeging; dat zou een verklaring zijn, maar geen verontschuldiging. Maar toen hij de bemiddeling (aangeboden door den toenmaligen voorzitter der S. O.) afwees, was daarvan nog geen sprake. Dat was reeds in den vorigen herfst.

OLJENICK wil ik op vraag 1 antwoorden, dat ik meende, door het antwoord en de repliek van JACOBSON, waarin op alle bijzonderheden der dagvaarding wordt ingegaan, voldoende te zijn ingelicht. Vraag 2, heb ik hierboven reeds behandeld. De naam van de andere partij kan geen onzer lezers schelen. Opmerking 3 is volkomen juist; noch in het antwoord, noch in de repliek van „gedaagde”, hoewel daarin op alle andere punten wordt ingegaan, vindt men hiervan een verklaring. Opmerking 4 is minder juist, de stukken spreken ook van eischer en gedaagde, hoewel ieder weet, dat daarin de advocaten, voorgelicht door hun cliënten, spreken.

Dan heb ik nog, naast een enkelen brief met instemming of afkeuring, een anonieme briefkaart gekregen, waarin o. m. staat: „hoe hebt ge u zelf daar verdraden! Nogal glad, zou ik zeggen, dat JACOBSON geen scheidsgerecht zou aanvaren of iets dergelijks, waarin misschien zijn collega P. zou zitten! (waarschijnlijk is PINKHOF bedoeld) „Bovendien zijn wij van oordeel dat Pinkie niet geboren is voor de hooge politiek, doch meer voor het politiek gemodder”. Qui s'y frotte, s'y crotte!

PINKHOF.

IV.

Daar ik door middel van een klacht mijn belangen, aangetast door het artikel van H. PINKHOF in het *Ned. Tijdschr. v. Geneeskunde* van 18 Nov., heb voorgedragen aan den afdeeliningsraad, zal ik mij van verweer in dit *Tijdschrift* onthouden.

Amsterdam, 21 November 1922.

A. S. JACOBSON.